

Jenny Lexhed

Forum for talere
Juli 2008

Et nyhetsbrev fra Talerforum

Det er ikke nok med bare kjærlighet

Kan du snakke?

Det sies at menn og kvinner snakker 16 000 ord om dagen. Språket er en forutsetning for at vi skal kunne føre en dialog, kunne utveksle tanker og ideer. Det er i møtet med andre mennesker at vi selv utvikles, men å kunne snakke er ikke like naturlig for alle.

Ord er viktig

Jeg er en av grunnleggerne av Talarforum og har i mange år jobbet med møter. Vi matcher foredragsholdere med konferanser og kurser. Vår virksomhet bygger på det talte ord og vårt motto er "Tale er gull".

Å kunne snakke er likevel ikke like naturlig for alle. Da vårt eldste barn var i toårsalderen ble vi svært urolig for hans utvikling. Han snakket nesten ikke og det var vanskelig å få kontakt med ham. Han reagerte ikke på navnet sitt og det virket som om han ikke skjønnte vitsen med språket.

Autisme

Jeg leste alt jeg kunne finne om barn med forsinket språkutvikling og ganske snart begynte jeg å få mistanke om at han hadde autisme - en kommunikasjonsforstyrrelse og et livslangt handikap. Det var mange dystre beskrivelser som fantes i litteraturen, om barn som aldri lærte seg å kommunisere, som havner på kalde institusjoner og jeg sank ned i et nattsvart hull av sorg.

Kamp mot tiden

Ventetiden var lang til vi fikk en utredning og innen vi fikk hjelp. All forskning viser at jo tidligere et barn med autisme får trening, desto større er deres sjanser for å utvikle seg. For meg ble det en kamp mot tiden å finne den beste behandlingen. Det var en virvar av terapier å sette seg inn i.

"Måten vi kommuniserer med andre og oss selv bestemmer til slutt kvaliteten på våre liv"

Anthony Robbins

Min mann hadde mye å gjøre på Talerforum og jeg var hjemme med våre to barn, vår datter som var et och et halvt år og vår sønn med autisme som var tre. Tiden strakk ikke til og til slutt sov jeg bare et par timer om natten. Sorgen og utmattelsen gjorde at jeg reagerte med en psykose.

Jenny Lexhed

Jenny Lexhed er siviløkonom, kommunikasjonsjef, foredragsholder og en av grunnleggerne av Talarforum. Hun er forfatter til den omtalte boken "Det rækker inte med kärlek" (Wahlström & Widstrand, Stockholm).

For mer informasjon om Jenny Lexhed - [klikk her!](#)

Jenny Lexhed

Forum for talere
Juli 2008

Et nyhetsbrev fra Talerforum

Det er ikke nok med bare kjærlighet

Inn i veggen

Jeg ble tvangsinnlagt, isolert og neddøpet. Uten mulighet til selv å kunne kommunisere med omverdenen. Det var et slikt liv jeg i mine vanskeligste stunder hadde forestilt meg at min sønn skulle få. Det ble en marerittaktig opplevelse. Det tok tid å komme tilbake og få igjen selvilliten.

“Motgang er som en sterk vind. Den river av oss alt utenom det som ikke kan rives i stykker, slik at vi ser oss selv som vi virkelig er”.

Arthur Golden

Noe som hjalp meg å bearbeide det som hadde skjedd var å skrive ned mine opplevelser. Jeg gikk på et skrivekurs hvor man lærer å beskrive sitt liv. Lærerne som var forfattere oppmuntret meg å sende teksten til et forlag, noe jeg gjorde og i mars kom min bok ”Det räcker inte med kärlek”.

Jenny Lexhed

Det krever mer

Tittelen sikter til vår sønn. Det er ikke nok bare å elske et barn med autisme. Det kreves så mye mer for at de skal utvikle seg, lære seg å kommunisere og forstå verden omkring seg. Tidligere trodde man at hvis et barn med autisme ikke har begynt å snakke ved femårsalderen var det sannsynlig at de aldri ville lære seg å snakke. Vi nektet å tro på det. Gjennom intensiv trening har vi i flere år hjulpet ham å tøyne sine egne grenser.

Atferdsterapi fungerer

Han har vært trent med en form av atferdsterapi. Den går ut på at barn skal lykkes med treningen og få en positiv forsterkning for å gjøre det å lære tilfredsstillende. Vår sønn har gjort enorme fremskritt. Som alle mennesker har han et stort potensial i seg.

- Mange av våre foredragsholdere snakker akkurat om å overgå egne prestasjoner og jeg vet at det er mulig. Det er vår sønn et levende bevis på.

Et språk

Vi var redde for at han aldri skulle få et språk. Nå snakker han mer og mer og det er fantastisk å høre hans glade stemme. Denne uken kom jeg hjem etter en reise og ble møtt av min sønn som kom hoppende inn i hallen og slengte seg rundt halsen min. Jeg ga ham en god bjørneklem og rusket ham i håret. Han så smilende på meg og sa: ”Mamma, har du savnet meg?”